

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 11022/10 (2009)
04.10.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Јелене Ивановић, председника већа, Невене Милојчић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судијским помоћником Еленом Петровић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца Удружење издавача уџбеника, наставних средстава и училиа Републике Србије, Б., ..., кога заступа пуномоћник Н.В адвокат из Б., ..., против решења Савета Комисије за заштиту конкуренције Б., број ... од ... године, у предмету заштите конкуренције, у нејавној седници већа одржаној дана 04.10.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца поднета против закључка Председнице Савета комисије за заштиту конкуренције број ... од ... године којим је одбачен захтев тужиоца за покретање поступка поднет од стране Удружења издавача уџбеника, наставних средстава и училиа Републике Србије Улица ...из Б., ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја Министарства просвете РС, због ненадлежности.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, дана 11.08.2009.године и

заведеној у том суду под У. 5882/09, којом спори законитост решења туженог, тужилац наводи да је решење незаконито, јер су приликом његовог доношења учињене повреде правила поступања које су биле од утицаја на решење стваари. Нису били испуњени услови за одбацивање захтева тужиоца већ је Комисија за заштиту конкуренције требало да се упусти у мериторно одлучивање. Одредбом члана 4. став 1. тачка 3. Закона о заштити конкуренције прописано је да се овај закон примењује и на државне органе када посредно или непосредно учествују у промету робе или услуга, а Министарство просвете нерасписивањем конкурса за уџбенике произвело је да Завод за издавање уџбеника, чији је оснивач Република Србија, буде једини издавач чији ће се уџбеници користити на тржишту, јер остали нису могли да учествују на конкурс у зато што конкурс није био расписан. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и навео да је Министарство просвете обављало послове из делокруга утврђеног законом и прописима донетим на основу њега па се не ради о радњи коју је овај орган учинио посредно или непосредно у промету робе или услуга, што је основни услов да би Закон о заштити конкуренције могао да буде примењен. Предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, по основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) и члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29. став 1. истог закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и списка ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09) по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из списка произлази да је тужилац, дана ... године, поднео туженом захтев за покретање поступка ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја Министарства просвете РС, као учесника на тржишту, јер министар овог Министарства није расписао конкурс у 2009. години за одобравање уџбеника од I. до IV разреда

основне школе, чиме је извршио злоупотребу доминантног положаја из члана 18. Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС”, број 79/2005).

По оцени Управног суда, правилно је закључио тужени да је жалба тужиоца неоснована и да је првостепени закључак на закону заснован, јер Министарство просвете, обављајући послове из делокруга утврђеног законом, у конкретном случају није било учесник на тржишту да би се могло сматрати да су испуњени услови за покретање поступка. Тужилац наводи да је Министарство просвете поступило противно члану 20. став 2. Закона о учебницима и наставним средствима (“Службени гласник РС”, број 29/93 и 62/06) којим је прописано да Министар просвете може, поред већ одобреног учебника, одобрити издавање и употребу и другог учебника, ако рукопис тог учебника у односу на постојећи садржи друкчији концепцијски и дидактичко-методички приступ као и члану 93. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 62/03...101/05) којим је у ставу 1. прописано да се унапређивање квалитета и осавремењивање образовно-васпитног рада, увођење нових садржаја програма образовања и васпитања и организационих новина, могу да се пре њиховог увођења проверавају огледом. Правилност примене ових прописа од стране Министарства просвете није у надлежности Комисије за заштиту конкуренције.

Због наведеног се наводима тужбе не доводи у сумњу правилност оспореног решења, па је Управни суд нашао да закон није погрешно примењен на штету тужиоца.

Имајући у виду све наведено, Управни суд је применом члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, број 46/96), тужбу одбио и одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.10.2011. године, I-1 У 11022/10 (2009)

Записничар
Елена Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић